

Virkamiespalkkausten tarkistuskomitealle

No 569/63.

Asia: Virheiden ja epäsuhteiden korjaaminen radiosähköttäjien virkojen ja toimien palkkausluokkiin sijoittelussa.

Suomen Radiosähköttäjiliitto r.y:llä on neuvotteluoikeus niiden valtion laitosten kanssa joiden palveluksessa on kansainvälisiä radiosähköttäjiä, sekä niiden ministeriöiden kanssa, joiden alaisia nämä laitokset ovat. Viitaten valtion viran ja toimen haltijain neuvotteluoikeudesta annettuun lakiin, pyydämme kunnioittaen saada esittää seuraavaa.

Ohellisesta liitetaulukosta ilmenee rannikkoradioasemilla, ilmailuviestiasemilla sekä jäänsärkijöissä ja majakka-aluksessa toimivien radiosähköttäjien nykyiset, Eduskunnan viimeksi hyväksymät ja Suomen Radiosähköttäjiliiton ehdottamat palkkausluokat.

Liiton jo useiden vuosien aikana esittämistä korotusehdotuksista huolimatta ovat kaikki radiosähköttäjävirat ja toimet edelleenkin kohtuuttoman alhaisissa palkkausluokissa. Kuten ohellisesta taulukosta havaitaan, on vastaavien, vieläpä samannimikkeistenkin virkojen ja ylimääräisten toimien välillä rannikkoradioasemilla, ilmailuviestiasemilla ja jäänsärkijöissä 1-4 palkkausluokan ero siitä huolimatta, että pätevyysvaatimus kaikkiin näihin radiosähköttäjävirkoihin, lukuunottamatta majakka-alus Helsingissä, on sama, nimittäin kansainvälinen I luokan radiosähköttäjätutkinto. Tämä palkkausluokkiin sijoittelussa oleva epäsuhte on vihdoinkin korjattava seuraavista syistä:

Rannikkoradioasemat.

1) Radioaseman hoitajan 2 pl ja viestiasemanpäällikön tehtävät ovat tehtävien laatuun ja vastuunalaisuuteen nähden rinnastettavissa keskenään.

2) Radioyhteyksien pito on vilkkaasti kehittyvä ja laajeneva toimiala. Samalla se on kansainvälistä toimintaa, jossa työskentelevät joutuvat joka hetki edustamaan maatamme ulospäin. Niinpä esim. kielivaatimukset ovat jatkuvasti kasvaneet lisääntyneen kansainvälisen radiopuhelinliikenteenkin takia. Kotimaisten kielten lisäksi on radiosähköttäjien omattava hyvä englannin ja saksankielen suullinen ja kirjallinen taito. voidakseen kunnolla suoriutua tehtävistään. Posti- ja lennätinhallituksesta on rannikkoradioasemien radiosähköttäjille annettu kirjallinen kehoitus vastata radiopuhelinliikenteessä laivoille sillä kielellä mitä ne itse käyttävät. Ei liene montakaan sellaista virkaa joissa joudutaan jokapäiväisessä työssä käyttämään niin paljon vieraita kieliä kuin rannikkoradioasemilla.

Radiopuhelinyhteyksissä tapahtuu puhe pelkän kuulon perusteella

jolloin kuulovalmius ja jännitys on aivan toista kuin mitä se on tavallisessa keskustelussa. Kun tätä laitteiden melua joutuu vuodesta vuoteen kuuntelemaan on siitä todettu aiheutuneen kuulovikoja.

Melkein kaikilla rannikkoradioasemilla on vain yksi päivystäjä kerrallaan työssä joten hän joutuu yksin hoitamaan radiolennätin- ja puhelinliikenteen sekä kaukokirjoitinkoneyhteydet lennätinkonttoreihin. Radiolaitteet ovat hengenvaarallisia suurjännitelaitteita ja niissä esiintyvät viat joutuu radiosähkötäjä lisäksi itse korjaamaan koska useimmilla rannikkoradioasemilla ei ole teknikoita.

Lisäksi rasittavat heidän työtään tiheät yöpäivystykset jolloin valmiuskyky ei saa hetkeksikään laimeta, sillä esim. hätätapaukset (sos) sattuvat useimmiten öisin. Näiden sos-tapausten, karilleajon ym selllaisten yhteydessä joutuu valmiuskyky kovalle koetukselle, koska silloin koko liikenne on rannikkoradioaseman päivystäjän johdossa ja vaaditaan häneltä silloin oma-aloitteista toimintaa hälyttäessään kaiken mahdollisen avun.

Tällaisen korkean ammattitason ja jatkuvan kehityksen mukana pysymisen edellytyksenä kuitenkin on että näissä tehtävissä toimivien palkat järjestetään samalle tasolle kuin mitä ne muualla vastaavanlaisissa tehtävissä palvelevilla ovat, koska kaikissa radiosähkötäjä-nimikkeisissä viroissa ja toimissa ovat tehtävät yhtä vastuunalaiset.

3) Että alin radiosähkötäjän virka rannikkoradioasemilla on jäänyt 16 palkkausluokkaan johtuu siitä, että kolme konemestarin tointa vuoden 1953 alussa muutettiin 3 l. radiosähkötäjän viroiksi. Nämä konemestarin toimet oli alkuaan perustettu varsinaisia konemestarin tehtäviä varten ja kuuluivat senvuoksi alhaiseen palkkausluokkaan. Kun niitä sittemmin ei enään tarvittu varsinaisiin konemestarin tehtäviin, ryhdyttiin niitä käyttämään radiosähkötäjän tehtäviin hoidattamalla niitä radiosähkötäjillä nostamatta niitä kuitenkaan palkkausluokissa muiden radiosähkötäjän tehtäviä olevien virkojen tasolle. Kun p.o. konemestarin toimet muutettiin 3 l. radiosähkötäjän viroiksi, jäivät ne edelleenkin samaan palkkausluokkaan. Ei ole oikein että mainitunlainen seikka saa vaikuttaa siihen että ammattialallamme syntyy alipalkkausta ja josta edelleenkin on näkyvänä todistuksena se että Valtion palkkauslautakunnan ehdotuksessa on jätetty 1 kpl ylimääräinen radiosähkötäjän virka 16 palkkausluokkaan.

4) Radiosähkötäjat ovat tunnustetusta alipalkkauksestaan huolimatta vieläpä jääneet vaille muille virkamiehille Posti- ja lennätinlaitoksessa suoritettuja kuoppakorotuksia. Vuoden 1950 alusta lukien muutettiin rannikkoradioasemien 2 pl ekspeditöörin virat 2 pl ensimmäisen asemapäivystäjän viroiksi. Vuoden 1953 alusta lukien korotettiin 2 pl ekspeditöörit samaan palkkausluokkaan kuin 1 pl ekspeditöörit, kuten tehtiin yleensä muillekin 2 pl viroille, korottamalla ne vastaavan 1 pl viran palkkausluokkaan. Sen sijaan ei 2 pl ensimmäisiä asemapäivystäjäjä, jotka vuoden 1953 alusta lukien muutettiin 2 l. radiosähkötäjiksi, palkkauksen suhteen muutettu vastaavasti 1 pl ekspeditööriä vastaavalle tasolle, vaan heidät jätettiin entiseen palkkausluokkaansa. Tästä oli seurauksena, että he jäivät huomponaan asemaan kuin mikä heillä olisi ollut jos heidän virkansa olisivat edelleenkin olleet 2 pl ekspeditöörin virkoja. Kun ensimmäinen ekspeditööri on nyt korotettu 2 l palkkausluokkaan, on epäsuhte tullut vieläkin suuremmaksi. Huomponotettavana seikkana on myös mainittava että ekspeditööreillä on jatkuva ylenemismahdollisuus jota radiosähkötäjillä sensijaan ei ole ja lisäksi suorittavat radiosähkötäjat itse koulutuskustannuksensa kun sensijaan muut posti- ja lennätinlaitoksen virkamiehet suorittavat kurssinsa täysin palkat-

tuina. Ekspeditöörin työ ei ole koko aikana olennaisesti muuttunut kun taas radiosähkötäjän kohdalla vaatimukset jatkuvasti kasvavat.

Ilmailuviestiasemat

Erikoisesti olisi huomioitava ilmailuliikenteen palveluksessa olevien radiosähkötäjien palkkausluokkia määrättäessä viime vuosina tapahtunut voimakas kehitys lentoliikenteen alalla. Sen johdosta on myös koko ilmailuviestitoiminta tullut vuosi vuodelta yhä vaativammaksi. Erikoiskoulutusten avulla on radiosähkötäjistä kehittynyt ilmailuliikenteelle erittäin käyttökelpoinen ja välttämätön ammattikunta. Ilmailuviestitykselle on myös ominaista, että se vaatii radiosähkötäjiltä koko ajan erittäin tarkkaa tilanteen hallintaa, sillä työhön kytkeytyy joka hetki ihmishengen turvallisuuden takaamiseksi säädettyjen kansainvälisten ohjesääntöjen ehdoton noudattaminen. Tämä kokonaan englanniksi tapahtuva kansainvälinen puheliikenne lentokoneiden ja ulkomaisten lentoasemien kanssa sekä lentokenttien monet erittäin hienot teknilliset laitteet asettavat omat vaatimuksensa radiosähkötäjille. Yleensä koko työ on hyvin vastuunalaista ja vaatii usein oma-aloitteisuutta, nopeita päätöksiä ja toimintaa.

Lisäksi radiosähkötäjät hoitavat useimmilla lentokentillämme koko lennonjohto-, viestitys- ja usein myös meteotoiminnan kaikkine niihin liittyvine tehtävineen. Ohellisessa taulukossa esittämiimme palkkausluokkien korotusehdotuksiin ei kuitenkaan kuulu korvaus näistä varsinaisiin radiosähkötäjätehtäviin kuulumattomista töistä. Tämän jo ajankohtaiseksi tulleen korvauskysymyksen järjestämiseksi on liitto käynyt alustavia neuvotteluja Kulkulaitosministeriön Ilmailutoimiston kanssa.

On syytä erikoisesti korostaa, että vaikka Valtion palveluksessa olevien radiosähkötäjien palkkausolot ovat jo näiden virkojen perustamisesta lähtien olleet kohtuuttoman huonot huomioon ottaen pätevyysvaatimukset ja tehtävien vastuunalaisuuden, niin siitä huolimatta eivät rannikkoradioasemilla ja ilmailuviestiasemilla toimivat radiosähkötäjät vielääkään ole päässeet sille palkkatasolle mikä heillä oli jo vuonna 1947, jolloin kaikille radiosähkötäjille maksettiin kahden palkkausluokan välistä eroa vastaava lisäpalkkio, mutta jonka maksaminen määrärahojen loputtua keskeytyi vuoden 1948 alusta lukien. On vihdoinkin aika korjata tämäkin radiosähkötäjien palkkauksissa jo vuodesta 1948 lukien jatkunut, oikeutettua katkeruutta herättänyt vääryys, jota sekä Posti- ja lennätinhallituksen että Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vuonna 1948 liitolle antamista kirjallisista lupauksista huolimatta ei vielääkään ole saatu korjatuksi. Ohellisena asiaa koskeva jäljennös Posti- ja lennätinhallituksen kansliaosaston kirjeestä No IV 4722 kesäkuun 9 p:ltä 1948 Suomen Radiosähkötäjäliitolle.

Virkanimikkeet

Kaikissa radiosähkötäjien viroissa ja ylimääräisissä toimissa on pätevyysvaatimuksena I luokan kansainvälinen radiosähkötäjäntutkinto, joten p.o. virkamiehet ovat I luokan radiosähkötäjiä. Tuntuu senvuoksi heidän ammattiarvoaan alentavalta kussua heitä 2 tai 3 luokan radiosähkötäjiksi nykyisten virkanimikkeiden mukaan. Tämän vuoksi olisi radiosähkötäjien virkanimikkeiden jäljessä oleva luokkamerkintä korvattava palkkausluokkamerkinnällä, jonka ehdotuksemme posti- ja lennätinhallitus on puolestaan hyväksynyt jo vuonna 1954, mutta jonka toteuttaminen on jätetty palkkausluokkiin sijoittelun tarkistuksen yhteydessä suoritettavaksi. Yhtenäisyyden vuoksi pitäisi myös jäänsärkijöiden ja majaka-aluksen radiosähkötäjien nykyinen virkanimike "sähkötäjä" muuttaa radiosähkötäjäksi palkkausluokkamerkintöineen.

Jäänsärkijät.

Valtion jäänsärkijöissä toimivien radiosähköttäjäien pätevyysvaatimukset (I luokan kansainvälinen radiosähköttäjäitutkinto) ovat samat kuin posti- ja lennätinlaitoksen radioasemilla toimivien ja heidän tehtävänsä ovat myös täysin rinnastettavissa maaradioasemilla toimivien radiosähköttäjäien tehtäviin mm kielitaitovaatimuksiinkin nähden. Jäänsärkijöissä joutuvat radiosähköttäjäät useimmiten työskentelemään 12-16 tuntia vuorokaudessa ilman pitempää lepoa viikosta viikkoon ja harvinaisia eivät ole tapaukset joilloin he huonosta säästä tai muista liikenneolosuhteista johtuen joutuvat päivystämään kokonaisen vuorokaudenkin yhteen mittaan. Myöskin sinä aikana kun jäänsärkijät ovat satamissa polttoainetta ottamassa tai muuten, joutuvat radiosähköttäjäät ottamaan radioyhteyksiä avustettaviin laivoihin avustustoimintaa koskevista asioista. Lisäksi on jäänsärkijöiden radiosähköttäjäien työmäärä viime vuosina laajentuneesta meriliikenteestä johtuen valtavasti lisääntynyt siitä mitä se aikaisemmin on ollut. Edellä mainituista syistä, sekä huomioon ottaen ne erikoislaatuiset olosuhteet joissa jäänsärkijäradiosähköttäjäät joutuvat toimimaan raskittavine yöpäivystyksineen, ovat he palkkauksen suhteen jääneet kohtuuttoman alhaiselle tasolle.

Majakka-alus Helsinki.

Vaikka majakka-aluksen radiosähköttäjäien pätevyysvaatimuksena on vain II luokan kansainvälinen radiosähköttäjäitutkinto, niin huomioon ottaen ne erikoislaatuiset olosuhteet missä majakka-aluksen radiosähköttäjä joutuu työskentelemään kuukaudesta toiseen, on nykyinen palkkausluokka kohtuuttoman alhainen.

Liitetaulukossa mainitut, liiton ehdottamat palkkausluokat ja virkanimikeet on nyt käydyissä neuvotteluissa omasta puolestaan hyväksyneet myös Posti- ja lennätinhallitus ja Kululaitosministeriön Ilmailutoimisto.

Merenkulkuhallituksen kanssa käydyissä neuvotteluissa, jotka tapahtuivat ennenkuin edellämainitut neuvottelut oli saatu lopulliseen päätökseen, ehdotti liitto jäänsärkijäradiosähköttäjäien palkat 20 nl:aan ja majakka-aluksen radiosähköttäjäien 18 nl:aan. Tämän ehdotuksen esitti liitto huomioonottamalla palkkasuhteet ensisijaisesti toisiin aluksilla toimessa oleviin virkamiehiin. Kuitenkin pitäisi mielestämme jäänsärkijöiden radiosähköttäjäien palkkausluokka olla vähintään sama kuin alin palkka maaradioasemilla, koska pätevyysvaatimukset ja tehtävien vastuunalaisuus ovat rinnastettavissa keskenään, eli siis 21 palkkausluokka.

Vaikkakin majakka-aluksessa on pätevyysvaatimuksena vain II luokan pätevyystutkinto, pitäisi mainittu virka, huomioonottaen virran sijaintipaikasta johtuvat erikoislaatuiset olosuhteet, olla ainakin 19 nl:ssa.

Kaikkeen edellä esittämäämme viitaten pidämme välttämättömänä että kansainvälisten radiosähköttäjäien palkkauksissa olevat epäsuhteet ja virheet vihdoinkin korjataan sijoittamalla virat ohellisessa liitetaulukossa esittämiimme palkkausluokkiin.

Helsingissä, toukokuun 21 päivänä 1955.

SUOMEN RADIOSÄHKÖTÄJÄLIITTO r.y.

Erkki Koivisto
Erkki Koivisto